

HISTORIA PRZEMOC SUMIENIE

MAPA

Sala 1 :	Historia – Przemoc – Sumienia _____	Strona 4
Sala 2 :	Z przemocą _____	Strona 6
Sala 3 :	Ponad granicami _____	Strona 8
Sala 4 :	Na koniec? _____	Strona 10
Sala 5/6 :	Zgodnie z zamówieniem _____	Strona 12
Sala 7 :	Przez historię _____	Strona 14

Edukacja w historycznym miejscu

Z miejsca zbrodni narodowego socjalizmu do miejsca nauki:
w niestabilnej historii od 1924 roku dom przy Kaiser-Wilhelm-Ring
był miejscem nazistowskich niesprawiedliwości,
jak również biurem dla denacyfikacji i odszkodowania.

W stałej ekspozycji „Historia - Przemoc - Sumienie”
jest badana i omawiana problematyczna historia tego budynku.

Ponadto „Villa” oferuje urozmaicony program edukacyjny.
Jest to punkt kontaktowy do pytań dotyczących kultury historycznej
i przewyższania obecnego prawicowego ekstremizmu.

Wycieczki i różne dni tematyczne dla grup zawodowych i szkół
mogą być zarezerwowane i ustawione.

SALA1

HISTORIA - PRZEMOC - SUMIENIE

Imponująca przemysłowa willa czasu Republiki Weimarskiej,
Centrum policji porzątku w okresie nazistowskim,
później to miejsce denazyfikacji sprawców
oraz orzeczenia w sprawie roszczeń o prześladowanych:
jest to historia Villa ten Hompel.

Historia jest jednak bardziej niż tylko przeszłości.
Znaki zostały wykonane, niektóre bardziej widoczne niż inne,
w których przeszłość żyje dalej w teraźniejszości.

Przemoc oznaczyła historię Villa ten Hompel.
Tu były biurka funkcjonariuszy policji nazistowskiej
którzy wysyłali policjantów do okupowanej Europy -
aby wziąć udział w masowym mordowaniu Żydów, Sinti i Romów.
Tu były biurka urzędników powojennych,
którzy badali akty przemocy narodowego socjalizmu
i sprawdzali roszczenia o odszkodowanie za prześladowanych.

Sumienie pozostaje sprawą każdego człowieka.
Ci, którzy używają przemocy na żądanie państwa,
trzeba zobaczyć się w lustrze i odpowiedzieć
za swoje działania w obliczu ich sumienia.

Villa ten Hompel

Rudolf ten Hompel zbudował willę w 1924 jako swoją rezydencję.

Był jednym z najbogatszych ludzi w Muensterze.

Właściciel fabryki cementu zbankrutował w 1931 roku.

Willą następnie służyła jako „niemiecka agencja”.

Dziś jest to miejsce historyczne miasta Muenster.

Zdjęcie: Stadtarchiv Münster

SALA 2

PODZIELONE PRZEZ RASĘ PANÓW

Wyłączenie i terror stanowiły podstawę nazistowskiego państwa. Początkowo wiele przeciwników politycznych byli prześladowani, takich jak członkowie SPD, KPD i związków zawodowych. Jednakże, rasizm był podstawą narodowego socjalizmu. Segregacja Żydów i Sinti z niemieckiego społeczeństwa zaczęło się od powszechnego zakazu zatrudnienia oraz wywłaszczenia i zakończyło się w celu wydalenia, zniewolenia i zagłady.

Ludzie byli również deportowani do samej Rzeszy: miliony ludzi z okupowanych terytoriów miały przyjechać do Niemiec na roboty przymusowe. Często traktowane okrutnie, musieli uratować gospodarkę, dla tego że niemieccy robotnicy musieli iść na wojnę.

Wszystko to stało się podczas publicznego patrzenia, i normalnie z jej zatwierdzenia. Wiele osób wzbogaciło się od skonfiskowanego mienia. Cała policja brała udział w prześladowaniach. Deportowani byli napędzani razem w jasnym świetle dziennym. Policja nie zabezpieczała ani służyła wszystkim obywatelom. Im dłużej zarówno reżim nazistowski, a wojna trwała, tym bardziej radykalna i brutalna policja stała się.

Meintrupy

Erna Meintrup z jej nieżydowskim mężem w 1940 r.
Podpisywała pocztówki podczas jej deportacji do Theresienstadt
na początku 1945 roku, kiedy pociąg zatrzymywał się po drodze.
Erna Meintrup przeżyła getta w Terezynie.
Wzięła pociąg do Muenstra w czerwcu 1945 roku.

Zdjęcie: Werner Meintrup

SALA 3

ZIELONE MUNDURE, CZERWONE Z KRWIĄ

Zniewalania ludności na okupowanych terytoriach, systematyczne ludobójstwo Żydów, Sinti i Romów - Naziści prowadzili Drugą wojnę światową z celem przekształcenia Europy w zależności od ich ideologii rasowej.

Policja porządku odgrywała kluczową rolę.

Dowódca Wehrkreis VI (między Aachenem, Hammem i Bielefeldem) stacjonował w willi.

Miał dwa główne zadania:

wysyłanie jednostek policji na okupowane terytoria, i utrzymanie tego, co było postrzegane jako porządek w domu.

Obejmowało to ochronę ataków bombowych, zabezpieczenie deportowanych, lub przeprowadzanie wszelkiego rodzaju deportacji.

Edukacja ideologiczna była głównym problemem, jak również, w celu przekształcenia policjantów w żołnierzy politycznych którzy otrzymali zadanie tłumienia oporu politycznego.

Z Holandii w głąb Rosji ludzie walczyli z reżimem nazistowskim.

Aż 600 tysięcy prześladowanych zginęło przez jednostki policji porządku.

Dzieci rysują morderstw

Dzieci doświadczyli również aktów przerażających:
holenderski dziennik *De Waarheid* wydrukował
rysunki polskich dzieci w 1946 roku
wykazujące strzelanie masowe przez policję.

Gazeta: „De Waarheid”, 2.9.1946

SALA 4

OD KOŃCA DO POCZĄTKU

Byli to naziści, którzy rozpoczęli z bombardowań niszczycielską wojnę przeciwko ludności cywilnej, przeciwko Warszawy, Londyna czy Rotterdamu. Alianckie bomby na niemieckie miasta były odpowiedzią.

Od końca marca 1945 roku, alianci wyzwolili Westfalię. Niektóre miejsca poddali, inni znosili zaciekle opór. Westfalia stała się częścią brytyjskiej strefy okupacyjnej. Demokratyczna reorganizacja została wprowadzona w ruch, charakteryzowała się denazyfikacją i demilitaryzacją. Miało to również wpływ na policję. Nazistowscy urzędnicy nauczyli bezsilności w przykry sposób.

Oni jednak łatwiej zdobyli przyczółek, niż prześladowcy, którzy powrócili z wygnania, lub z nazistowskich obozów koncentracyjnych. Pomiędzy rozpoczęciem na nowo i dalszym rozwojem ocalałe były w gorszej sytuacji niż sprawcy przy konieczności znaleźć dach nad głową. Wiele osób uważało, że są niepożądanymi. Były zostawione sami poradzić sobie z ich urazami i ich snami; zbyt często także z ich nadziejami na pomoc.

Rolf Abrahamsohn

Żydowska rodzina Abrahamsohn prowadziła biznes w Marlu, dopóki nie został zniszczony w Nocy Pogromu 1938.

Tylko w 1948 Rolf Abrahamsohn był w stanie ponownie przenieść się do swojego domu rodzinnego:

stracił wszystko, a nawet nie posiadał żadnych mebli.

Jednak udało mu się ponownie utworzenie sklepu tekstylnego.

Zdjęcie: Rolf Abrahamsohn

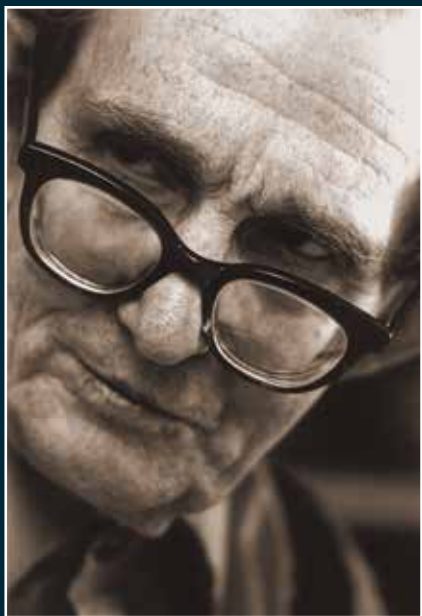
SALA 5/6

KOSZT ŻYCIA CODZIENNEGO

Społeczeństwo zostało zniszczone przez wojnę i dyktaturę.
Niemcy musiały na nowo stać się demokracją,
następnie będzili musiały znaleźć sposób,
by uporać się z przeszłością.

Proces denazyfikacji rozpoczęty przez aliantów
stracił swoją skuteczność pod niemieckim kierownictwem.
Od 1951 roku na tych, którzy zostali postrzegane jako politycznie
zniesienie były w stanie powrócić do służby państwowej.
Było to również miejsce w przypadku wielu policjantów,
którzy brali udział w zbrodniach nazistowskich.

Natomiast Niemcy później niechętnie zdecydowały
przynajmniej rozpocząć wypłatę odszkodowań dla prześladowanych.
Tylko dzięki naciskowi aliantów, a przedstawiciele ofiar
w 1950 roku udało się przyjąć odpowiednie przepisy.
Przez wiele lat, pozostałe grupy były uprzywilejowane.
Niepełnosprawne ex-serwisanci, zbombardowane ludzie i wypędzeni
otrzymywali pomoc znacznie bardziej energicznie i szybciej.

Paul Wulf

Paul Wulf jest ofiarą akcji nazistów „Eutanazja”.

Został sterylizowany przez nich,

ze względu na niby „Ociężali umysłowo”.

W Republice Federalnej, Paul Wulf musiał walczyć dziesięciolecia,

aż jego prześladowania i odszkodowania zostały uznane.

Zdjęcie: Ralf Emmerich

SALA 7

PRZYSZŁOŚĆ PRZESZŁOŚCI

Po 1945 roku okres nazistowski pozostał tabu.

Dziesiątki ocalałych nie miały siły do wypowiadania się, wspomnienia były zbyt bolesne.

Z drugiej strony, duża część ludności starała się reinterpretować niedawną przeszłość na swoją korzyść; sprawcy nawet przedstawiali siebie jako ofiary.

Z biegiem czasu, poszczególni obywatele krytyczne, w szczególności dzieci sprawców i prześladowanych, zaczęli się konfrontacji z pokoleniem ich rodziców. Pojawiły się nowe inicjatywy, takie jak warsztaty historyczne, które opracowywali nowe formy pamięci publicznej.

W 1990 Niemcy stanowiły się coraz bardziej świadome swojej przeszłości. Zostały zapamiętane grup ofiar, które były zapomniane.

To zmusiło instytucje takie jak policja się zmierzyć ich historycznie obciążoną przeszłością.

Obecnie podstawowym problemem jest to, jak wykorzystać historię w celu znaleźć miejsce zarówno dla teraźniejszości i przyszłości.

Nauka w miejscach historycznych

Pamięć i uczenie się w miejscach zabytkowych:

W Villa ten Hompel organizowane są również wycieczki do miejsc pamięci w Niemczech i Europie.

Nauczyciele odwiedzają witrynę byłego Niemieckiego Obozu koncentracyjnego i obozu zagłady Auschwitz.

Zdjęcie: Stefan Querl

INFO

Godziny pracy

Środa, czwartek: 18 – 21

Piątek, sobota, niedziela: 14 – 17

Wstęp wolny!

Jak dostać się na historyczne miejsce

Z dworca kolejowego w około 15 minut przez Warendorfer Straße.

Z dworca kolejowego jechać autobusem nr 2 lub nr 10 do „Hohenzollernring“, oraz autobusem nr 7 do przystanku „Elisabet-Ney-Straße“.

Geschichtsort Villa ten Hompel der Stadt Münster

Kaiser-Wilhelm-Ring 28, 48145 Münster

Tel. 0251 492-7101 · Fax 0251 492-7918

tenhomp@stadt-muenster.de

www.stadt-muenster.de/villa-ten-hompel

Teksty:

Die WortStadt Wien (Dr. Robert Schlesinger, Dr. Ewelyn Dawid), Dr. Bettina Blum, Thomas Köhler

Translation: Natalia Sirotko M.A., Dr. Aleksander Grachotski